

คำพรรณนาเกี่ยวกับ

คีตาบี อัคดัส

โดยท่านโซกิ เอฟเฟนดิ

คัดมาจากหนังสือ *God Passes By*

ประวัติศาสตร์ศตวรรษแรกของศาสนาบาไฮ

แม้การประกาศครั้งนี้จะยิ่งใหญ่ไม่มีเสมอเหมือน แต่ก็เพียงการโหมโรงไปสู่การสำแดงอานุภาพสร้างสรรคที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระผู้ประกาศ และสิ่งที่จัดว่าเป็นการกระทำที่น่าสังเกตุที่สุดในบทบาทหน้าที่ของพระองค์ นั่นคือการเผยแพรคีตาบี อัคดัส ซึ่งเป็นคัมภีร์ที่ได้รับการพาดพิงถึงในคีตาบี อีคาน คลังสำคัญของกฎที่ศาสนทูตยะไซยาคาคาตการณ์ไว้ และผู้ประพันธ์บทสุดท้ายของคัมภีร์ใหม่ได้พรรณนาไว้ว่าเป็น “ฟ้าใหม่” และ “พิภพใหม่” เป็น “เทพมณเฑียรของพระผู้เป็นเจ้า” เป็น “นครศักดิ์สิทธิ์” เป็น “เจ้าสาว” และ “เยรูซาเลมใหม่ที่ลงมาจากพระผู้เป็นเจ้า” “คัมภีร์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด” เล่มนี้ซึ่งมีข้อกำหนดที่จะละเมิดไม่ได้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งพันปี และระบบที่จะครอบคลุมทั่วทั้งพิภพ น่าจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นความซึ้งซาวที่สุดที่เรื่องมาจากปัญญาของพระบาฮาอูลลาห์ เป็นคัมภีร์แม่บทของยุคศาสนาของพระองค์ และเป็นกฎบัตรของระบบโลกใหม่ของพระองค์

ได้รับการเปิดเผยไม่นานหลังจากที่พระบาฮาอูลลาห์ถูกย้ายมาที่บ้านของอูดี คามมาร์ (ราวปี ค.ศ.1873) ขณะที่ความทุกข์ยากยังคงรุมล้อมและทรมาณพระองค์ ซึ่งมาจากการกระทำของศัตรูและผู้ที่ไม่สร้างเป็นนับถือศาสนาของพระองค์ คัมภีร์นี้ คลังนี้ซึ่งเป็นที่เก็บมณีอันประเสริฐค่ามิได้ของการเปิดเผยพระธรรมของพระองค์ เติบด้วยหลักธรรมที่ปราศอน ด้วยสถาบันบริหารที่บัญญัติไว้ และหน้าที่ที่ประสาทให้กับผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้สืบทอดผู้ลิขิตคัมภีร์ นับว่าพิเศษอย่างหาที่เปรียบไม่ได้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของโลก ไม่เหมือนคัมภีร์เก่าและคัมภีร์ทั้งหลายที่มาก่อนคัมภีร์เก่าซึ่งศีลที่แท้จริงที่เอ่ยโดยพระศาสดาเอง ไม่มีบันทึกไว้ ไม่เหมือนคัมภีร์ใหม่ซึ่งคำพูดไม่กี่ตอนของพระเยซูไม่มีแนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบริหารกิจการศาสนาของพระองค์ในอนาคต ไม่เหมือนแม้แต่คัมภีร์กูรอ่านซึ่งแม้จะมีกฎและบัญญัติที่ธรรมเทศนาของพระผู้เป็นเจ้าวางไว้อย่างชัดเจน แต่ก็ไม่ได้พูดถึงการสืบทอดศาสนาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด คีตาบี อัคดัส ซึ่งถูกเปิดเผยตั้งแต่ต้นจนจบโดยพระผู้ก่อตั้งศาสนาเอง ไม่เพียงแต่อภิรักษ์กฎและบัญญัติพื้นฐานอัน

เป็นที่ตั้งของโครงสร้างของระบบโลกในอนาคตของพระองค์ไว้ให้ชนรุ่นหลัง แต่ยังมีบัญญัติให้กับพระผู้สืบทอดศาสนาต่อจากพระองค์

ในกฎบัตรของอารยธรรมโลกในอนาคต พระผู้ลิขิตกฎบัตรนี้ซึ่งเป็นทั้งพระผู้พิพากษา พระผู้บัญญัติ พระผู้ประสานสามัคคีและไถ่มนุษยชาติ ทรงประกาศการเผยแพร่ “กฎที่ยิ่งใหญ่ที่สุด” ต่อกษัตริย์ทั้งหลายบนพิภพ ทรงประกาศว่ากษัตริย์เหล่านั้นเป็นข้ารับใช้ของพระองค์และพระองค์เองเป็น “กษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลาย” ซึ่งไม่มีเจตนาจะยึดครองอาณาจักรของพวกเขา ทรงสงวนสิทธิ์ของพระองค์ที่จะ “ยึดครองหัวใจของมนุษย์” ทรงเตือนผู้นำศาสนาทั้งหลายของโลกไม่ใช่ซึ่ง “คนซึ่งที่ไม่มีผิดพลาด” สำหรับมนุษย์ ในคัมภีร์นี้ พระองค์ทรงบัญญัติสถาบัน “สภายุติธรรม” อย่างเป็นทางการ กำหนดหน้าที่และรายได้ของสภานี้ ทรงระบุสมาชิกของสภานี้ว่าเป็น “ผู้ทรงความยุติธรรม” เป็น “ตัวแทนของพระผู้เป็นเจ้า” เป็น “ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจจากพระผู้ทรงปรีชาญาณ” ทรงพาดพิงถึงศูนย์กลางแห่งพระปฏิญญาของพระองค์ในอนาคต และมอบสิทธิ์ให้พระผู้เป็นศูนย์กลางนี้ตีธรรมลิขิตของพระองค์ ทรงแสดงนัยคาดการณ์ถึงสถาบันศาสนิกบาล ทรงเป็นพยานต่ออาณาภาพปฏิบัติของระบบโลกของพระองค์ ทรงแถลงหลักการเกี่ยวกับ “ความไร้ผิดพลาดขั้นสูงสุด” ของพระศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ทรงยืนยันความไร้ผิดพลาดนี้ว่าเป็นสิทธิ์ที่มีอยู่ในธรรมชาติของพระศาสนาเพียงผู้เดียว และจะไม่มีพระศาสดามาปรากฏอีกก่อนที่หนึ่งพันปีจะผ่านไป

ยิ่งกว่านั้นในคัมภีร์นี้ พระองค์ทรงบัญญัติบทอิษฐานบังคับ ระยะเวลาและช่วงเวลาของการถือศีลอด ห้ามการสวดเป็นหมู่ ยกเว้นอิษฐานเพื่อคนตาย ทรงกำหนดเกบเบร สถาปนาฮุกูลคูลลาห์ (สิทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้า) วางกฎการสืบทอดมรดก บัญญัติสถาบันมัชชริกูล อัคคาร์ ก่อตั้งงานฉลองบุญสิบเก้าวัน เทศกาลบาไฮและวันอิทิกะ ทรงยกเลิกสถาบันนักบวช ห้ามการมีทาส การถือสันโดษ การขอรทาน การแยกตัวอยู่ในอาราม การทรมานตนเอง ห้ามการเทศน์บนมุขและการจูบมือ ทรงบัญญัติการมีสามีและภรรยาเดี่ยว ประณามการทารุณสัตว์ ความเกียจคร้านและเฉื่อยชา การนินทาและใส่ร้าย ทรงตำหนิการหย่าร้าง ห้ามการพนัน การเสพฝิ่น การดื่มสุราและเครื่องดื่มมีเมา ระบุงการลงโทษฆาตกร การลอบวางเพลิง การมีขู้และการขโมย ทรงเน้นความสำคัญของการสมรสและวางเงื่อนไขที่จำเป็น กำหนดหน้าที่ของการประกอบการค้าหรือวิชาชีพ ยกฐานะของอาชีพดังกล่าวขึ้นมาเป็นการบูชา เน้นความจำเป็นของการจัดหาหนทางให้การศึกษาเด็ก กำหนดหน้าที่ให้ทุกคนเขียนพินัยกรรมและเชื่อฟังรัฐบาลของตนอย่างเคร่งครัด

นอกจากข้อกำหนดเหล่านี้ พระองค์ยังแนะนำให้สาวกคบหาสมาคมกับศาสนิกชนของทุกศาสนา ด้วยมิตรภาพและความปรองดองโดยปราศจากอคติ ทรงเตือนพวกเขาอย่าได้บ้าคั่งศาสนา อย่าก่อความไม่สงบ อย่าเย่อหยิ่งโต้เถียงและพิพาทกัน ทรงพร่ำสอนความสะอาดหมดจด วาจาสัตย์โดยเด็ดขาด ความ

บริสุทธิ์อย่างไม่มีต่างพร้อย ความไว้วางใจได้ การต้อนรับขับสู้ ความซื่อสัตย์ มารยาท ความอดกลั้น ความยุติธรรมและเที่ยงธรรม ทรงแนะนำพวกเขาให้เป็น “ประหนึ่งนี้มีอบนมมือเดียวกันและแขนขาของร่างกายเดียวกัน” ทรงเรียกให้พวกเขาลุกขึ้นรับใช้ศาสนาของพระองค์ รับประกันความช่วยเหลือของพระองค์ให้แก่พวกเขาอย่างไม่ต้องสงสัย นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงสาธยายความไม่มั่นคงของกิจการต่างๆ ของมนุษย์ ทรงประกาศว่าอิสรภาพที่แท้จริงของมนุษย์อยู่ที่การยอมจำนนต่อบัญญัติของพระองค์ ทรงเตือนพวกเขาอย่าได้เหลวไหลในการปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์ ทรงบัญญัติหน้าที่สองประการที่แยกจากกันไม่ได้คือการยอมรับ “อรุโณทัยแห่งการเปิดเผยพระธรรมของพระเจ้า” และปฏิบัติตามทุกบัญญัติที่พระองค์เปิดเผย ซึ่งพระองค์ยืนยันว่า จะไม่เป็นที่ยอมรับหากขาดข้อใดข้อหนึ่ง

คำบัญชาถึงประธานาธิบดีของสาธารณรัฐทั้งหลายในทวีปอเมริกาให้พวกเขาถือโอกาสในยุคของพระเจ้าเป็นเจ้านี้ และสนับสนุนความมุ่งหมายแห่งความยุติธรรม คำสั่งถึงสมาชิกรัฐสภาทั่วโลก เร่งเร้าให้มีการนำอักษรและภาษาสากลมาใช้ คำเตือนถึงพระเจ้าวิลเลียมที่ 1 ผู้พิชิตพระเจ้าโนเลียนที่ 3 คำตำหนิตั้งฟรานซิส โจเซฟ ผู้เป็นจักรพรรดิแห่งออสเตรีย คำพาดพิงถึง “เสียงคร่ำโศกของเบอร์ลิน” ในคำรำพันของพระองค์ต่อ “ริมฝั่งแม่น้ำไรน์” คำประณาม “บัลลังก์แห่งความกดขี่” “ที่สถาปนาอยู่ในคอนสแตนติโนเปิล และคำทำนายของพระองค์ว่า “ความรุ่งโรจน์ที่ผิวเผิน” ของบัลลังก์นี้จะดับสิ้น และความทุกข์ยากจะกลืนกินผู้ที่อาศัยอยู่ในนครนี้ วนะที่ยังความเบิกบานและปลอบประโลมที่พระองค์ตรัสต่อเมืองที่เป็นบ้านเกิดของพระองค์เป็นการรับประกันแก่เธอว่า พระเจ้าเป็นเจ้าทรงเลือกเธอให้เป็น “บ่อเกิดแห่งความหรรษาต่อมวลมนุษย์” คำพยากรณ์ว่า “เสียงของวีรบุรุษแห่งคิราซอน” จะเปล่งขึ้นสรรเสริญพระเจ้าเป็นนาย คำยืนยันว่ามนุษย์ที่ “กล้าหาญชาญชัย” จะลุกขึ้นมาในเคอร์มานและจะกล่าวถึงพระองค์ และสุดท้ายคือคำรับประกันอย่างใจกว้างต่อห้องชายผู้ทรยศที่ทำร้ายพระองค์อย่างเจ็บปวดว่า พระเจ้าเป็นผู้ “ทรงอภัยเสมอ ทรงความอารี” จะให้อภัยความอยุติธรรมของเขาเพียงแต่สำนึกผิด ทั้งหมดนี้เพิ่มความอุดมในเนื้อหาของคัมภีร์ที่ผู้ลิขิตทรงระบุว่าเป็น “บ่อเกิดแห่งความสุขที่แท้จริง” เป็น “คัมภีร์ที่ไม่มีผิดพลาด” เป็น “หนทางตรง” และเป็น “ผู้กระตุกมนุษยชาติ”

นอกจากนี้พระบาฮาอุลลาห์ยังพรรณนาลักษณะของกฎและบัญญัติที่ประกอบกันเป็นหัวข้อหลักของคัมภีร์นี้ว่าเป็น “ลมหายใจแห่งชีวิตสำหรับทุกสรรพสิ่ง” เป็น “ที่มั่นอันแข็งแกร่งที่สุด” เป็น “ผลไม้” ของ “พฤษชา” ของพระองค์ เป็น “วิธีการสูงสุดสำหรับคำจูนระเบียบของโลกและความปลอดภัยของประชาชน” เป็น “ตะเกียงแห่งอัจฉริยภาพและการบริหารด้วยความรักของพระองค์” เป็น “สุคนธรสของภูษาของพระองค์” และเป็น “กุญแจ” ของ “ความปราณี” ของพระองค์ต่อประชาชน พระองค์เองยืนยันว่า “คัมภีร์นี้คือ

นภาที่ประดับด้วยดวงดาราแห่งบัญญัติและข้อห้ามของเรา” นอกจากนี้พระองค์ยังกล่าวว่า “พระพรจมีแต่ผู้
ที่อ่านคัมภีร์นี้และตริกรองวจนะจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้เป็นนายแห่งอาณาภาพ พระผู้ทรงมหิทธานุภาพ
ดูกร มนุษย์! จงยึดถือคัมภีร์นี้ด้วยมือแห่งความศโรราบ....ชีวิตของเราเป็นพยาน! คัมภีร์นี้ถูกส่งมาใน
ลักษณะที่ฉงนปัญญาของมนุษย์ แท้จริงแล้วคัมภีร์นี้คือหลักฐานที่มีน้ำหนักที่สุดของเรา สำหรับประชาชนทั้ง
ปวงและข้อพิสูจน์ของพระผู้ทรงปรานีสำหรับทุกคนที่อยู่ในสวรรค์และบนโลก” และเช่นกัน “พระพรจมีแต่
ล้นที่ล้นความหวานของคัมภีร์นั้น แต่ดวงตาที่มองเห็นสิ่งที่ถนอมไว้ในคัมภีร์ แต่หัวใจที่เข้าใจนัยและความ
ลึกลับในคัมภีร์ พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเป็นพยาน: ดังกล่าวนี้คือราชศักดาของวจนะที่เปิดเผยอยู่ในคัมภีร์ และการ
เปิดเผยคำพาดพิงในคัมภีร์นี้ยิ่งใหญ่มากจนวาทะสันสะเทือน เมื่อพยายามจะอธิบาย” และสุดท้ายนี้ “คิตาบิ
อัคคัสฎุกเปิดเผยในลักษณะดังกล่าวซึ่งได้ดึงดูดและครอบคลุมยุคศาสนาทั้งปวง พระพรจมีแต่ผู้ที่มีอ่าน
คัมภีร์นี้อย่างถ่องแท้! พระพรจมีแต่ผู้ที่เข้าใจคัมภีร์นี้! พระพรจมีแต่ผู้ที่ใคร่ครวญคัมภีร์นี้! พระพรจมีแต่
ผู้ที่ตริกรองความหมายในคัมภีร์นี้! ขอบเขตของคัมภีร์นี้ไพศาลยิ่งจนห้อมล้อมมวลมนุษย์ก่อนที่มนุษย์จะ
ยอมรับคัมภีร์ ในไม่ช้าอาณาภาพสูงสุด อิทธิพลแทรกซ้น และอำนาจที่ยิ่งใหญ่ของคัมภีร์นี้จะปรากฏบน
พิภพ”